

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 4ης Ιουλίου 2002 *

Στην υπόθεση T-340/99,

Arne Mathisen AS, με έδρα το Væøy (Νορβηγία), εκπροσωπούμενη από τον
S. Knudtzon, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt,
επικουρούμενο από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

καθού-εναγομένου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον V. Kreuzschitz και την S. Meany, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1895/1999 του Συμβουλίου, της 27ης Αυγούστου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 772/1999 για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 233, σ. 1), και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της εκδόσεως του κανονισμού

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili, J. Pirrung, M. Mengozzi και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Ιανουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό και πραγματικό πλαίσιο

1 Η Arne Mathisen AS (στο εξής: προσφεύγουσα) είναι εταιρία νορβηγικού δικαίου που ειδικεύεται στο εμπόριο σολομού Ατλαντικού εκτροφής. Μεταξύ των προμηθευτών της περιλαμβάνεται η εταιρία νορβηγικού δικαίου Ex-com AS (στο εξής: Ex-com), η οποία είναι θυγατρική της εταιρίας δανικού δικαίου Tomex Danmark AS (στο εξής: Tomex), η οποία είναι ανεξάρτητος εισαγωγέας σολομού στην κοινοτική αγορά και ο μοναδικός πελάτης της προσφεύγουσας στην Κοινότητα.

2 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, οι τρεις ανωτέρω εταιρίες διατηρούσαν εμπορικές σχέσεις μεταξύ τους στο πλαίσιο μιας τριγωνικής εμπορικής συμφωνίας, βασιζόμενης σε σύστημα συμψηφισμού. Η προσφεύγουσα προμηθευόταν από την Ex-com την πλειονότητα του σολομού Ατλαντικού εκτροφής που μεταπώλούσε στην Tomex. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν κατέβαλλε κατευθείαν στην Ex-com το τίμημα των αγορών αυτών. Η Tomex εξοφλούσε τις οφειλές της προσφεύγουσας προς την Ex-com. Από την άλλη πλευρά, η προσφεύγουσα, αντί να εισπράττει το συνολικό ποσό των τιμολογίων εξαγωγής που εξέδιδε στο όνομα της Tomex, εισέπραττε μόνον τη διαφορά μεταξύ του ποσού αυτού και του ποσού των τιμολογίων αγοράς που εξέδιδε η Ex-com στο όνομα της προσφεύγουσας.

- 3 Κατόπιν καταγγελιών που κατέθεσαν τον Ιούλιο του 1996 η Scottish Salmon Grower's Association Ltd και η Shetland Salmon Farmers' Association εξ ονόματος των μελών τους, η Επιτροπή ανακοίνωσε, στις 31 Αυγούστου 1996, με δύο χωριστές ανακοινώσεις, την έναρξη μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ και μιας διαδικασίας αντεπιδοτήσεως σχετικά με τις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ C 253, σ. 18 και 20).
- 4 Η Επιτροπή, αφού συγκέντρωσε και ήλεγξε όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που έκρινε αναγκαία προκειμένου να καταλήξει στα τελικά της συμπεράσματα, κατέληξε ότι είναι αναγκαία η λήψη οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ και οριστικών μέτρων αντεπιδοτήσεως προς εξάλειψη των επιζημίων αποτελεσμάτων των καταγγελθεισών πρακτικών ντάμπινγκ και επιδοτήσεων.
- 5 Κατόπιν των εξελίξεων αυτών, η Νορβηγική Κυβέρνηση και η Επιτροπή συνήψαν, στις 2 Ιουνίου 1997, συμφωνία σχετική με τις εξαγωγές νορβηγικού σολομού προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα για το διάστημα από 1ης Ιουλίου 1997 μέχρι 30 Ιουνίου 2002 (στο εξής: Συμφωνία για τον σολομό), η οποία σκοπούσε στην εξάλειψη των επιζημίων αποτελεσμάτων των επιδοτήσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο των εξαγωγών νορβηγικού σολομού προς την Κοινότητα. Οι νορβηγικές δημόσιες αρχές δέχθηκαν, με τη Συμφωνία για τον σολομό, να λάβουν διάφορα μέτρα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, ιδίως, ο καθορισμός ελάχιστης τιμής για τις εξαγωγές προς την Κοινότητα και η επιβολή δασμών στους εξαγωγείς που δεν αναλαμβάνουν έναντι της Επιτροπής την υποχρέωση να τηρούν αυτή την ελάχιστη τιμή (σημείο 3 της Συμφωνίας για τον σολομό) και ένας μηχανισμός ενδεικτικών ανωτάτων ορίων για τις εξαγωγές προς την Κοινότητα (σημείο 2 της Συμφωνίας για τον σολομό).
- 6 Στο πλαίσιο της εφαρμογής του σημείου 3 της Συμφωνίας για τον σολομό και σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1,

στο εξής: βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ ή κανονισμός 384/96), και με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 3284/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 349, σ. 22), πλείονες Νορβηγοί εξαγωγείς σολομού, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, υπέβαλαν στην Επιτροπή πρόταση αναλήψεως υποχρεώσεως.

7 Οι εξαγωγείς αυτοί ανέλαβαν, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση ότι η μέση ανά τρίμηνο τιμή των πωλήσεών τους σολομού Ατλαντικού εκτροφής προς τους πρώτους ανεξαρτήτους πελάτες τους εντός Κοινότητας δεν θα είναι κατώτερη από ορισμένες ελάχιστες τιμές καθορισθείσες με γνώμονα την κατάσταση επεξεργασίας του ψαριού (στο εξής: ελάχιστη τιμή ή ελάχιστη τιμή εξαγωγής), (άρθρο C.3 της αναλήψεως υποχρεώσεως) και ότι η τιμή εκάστης επιμέρους συναλλαγής δεν θα είναι κατώτερη από το 85 % της ως άνω ελάχιστης τιμής, πλην εξαιρετικών συνθηκών, και, όσον αφορά ένα συγκεκριμένο τρίμηνο, μέχρι 2 % κατ' ανώτατο όριο του συνόλου των πωλήσεων των εξαγωγέων αυτών προς τους πρώτους ανεξαρτήτους πελάτες τους εντός Κοινότητας τις οποίες πραγματοποίησαν κατά το προηγούμενο τρίμηνο (άρθρο C.4 της αναλήψεως υποχρεώσεως). Εξάλλου, οι εξαγωγείς αυτοί ανέλαβαν την υποχρέωση να κοινοποιούν κάθε τρίμηνο στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις απαιτούμενες τεχνικές εξειδικεύσεις, όλες τις εκ μέρους τους πωλήσεις σολομού Ατλαντικού εκτροφής προς τους πρώτους ανεξάρτητους πελάτες τους εντός Κοινότητας και να συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της κάθε στοιχείο το οποίο αυτή κρίνει αναγκαίο για τη διασφάλιση της τηρήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως (άρθρα E.10 και E.11 της αναλήψεως υποχρεώσεως).

8 Δυνάμει του άρθρου D.8 της αναλήψεως υποχρεώσεως, καθένας από τους εν λόγω Νορβηγούς εξαγωγείς δεσμεύθηκε να μην αθετήσει τους όρους της αναλήψεως υποχρεώσεως:

«— με συμφωνίες συμψηφισμού με τους ανεξάρτητους πελάτες του εντός της Κοινότητας, οι οποίες αφορούν πωλήσεις άλλων προϊόντων ή πωλήσεις του προϊόντος προς άλλες περιοχές εκτός της Κοινότητας»

- με παραπλανητικές δηλώσεις ή εκθέσεις όσον αφορά τη φύση, τον τύπο ή την καταγωγή των πωλουμένων προϊόντων ή όσον αφορά την ταυτότητα του εξαγωγέα·

- με κάθε άλλο τρόπο.»

9 Εξάλλου, τα άρθρα F.12 και F.14 της αναλήψεως υποχρέωσης προβλέπουν τα εξής:

«12. Η εταιρία αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμβουλευέται την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είτε με δική της πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για όλες τις δυσχέρειες που ενδεχομένως ανακύψουν όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας αναλήψεως υποχρέωσης.

13. [...].

14. Εξάλλου, η εταιρία έχει επίγνωση του γεγονότος ότι:

- η αθέτηση της αναλήψεως υποχρέωσης ή η μη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της εποπτείας της αναλήψεως υποχρέωσης θα ερμηνεύεται ως παραβίαση αυτής. Τούτο περιλαμβάνει τη μη εμπρόθεσμη υποβολή της τριμηνιαίας εκθέσεως που απαιτείται δυνάμει του άρθρου [E.]10, πλην περιπτώσεων ανωτέρας βίας·

— κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 10, του κανονισμού 384/96 [...] και του άρθρου 10, παράγραφος 10, του κανονισμού 3284/94 [...], οσάκις η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ενδείξεις ότι η ανάληψη υποχρεώσεως παραβιάζεται, μπορούν, κατόπιν διαβουλεύσεως, να επιβληθούν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως, με βάση τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία:

— κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 9, του κανονισμού 384/96 [...] και του άρθρου 10, παράγραφος 9, του κανονισμού 3284/94 [...], σε περίπτωση παραβιάσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως ή ανακλήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή από την εταιρία, μπορούν να επιβληθούν οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρεώσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή περατώθηκε με τη διατύπωση τελικού συμπεράσματος για το ντάμπινγκ, τις επιδοτήσεις και τη ζημία και ότι παρασχέθηκε στην εταιρία η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς».

10 Τέλος, κατά το άρθρο G.17 της αναλήψεως υποχρεώσεως, αυτή θα αρχίσει να ισχύει την επομένη της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί αποδοχής της αναλήψεως υποχρεώσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Σύμφωνα με τον όρο αυτόν:

«Ωστόσο, η υποχρέωση τήρησης της ελάχιστης τιμής [...] θα έχει εφαρμογή στο σύνολο των πωλήσεων της εταιρίας προς τους πρώτους ανεξαρτήτους πελάτες της εντός της Κοινότητας, οι οποίες τιμολογούνται από 1ης Ιουλίου 1997. Η πρώτη τριμηνιαία έκθεση την οποία πρέπει να διαβιβάσει η εταιρία δυνάμει του άρθρου [E.]10 θα αφορά το τρίμηνο από 1ης Ιουλίου έως 30 Σεπτεμβρίου 1997 και θα πρέπει να σταλεί στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι και τις 31 Οκτωβρίου 1997.»

- 11 Η Επιτροπή, με την απόφασή της 97/634/ΕΚ, της 26ης Σεπτεμβρίου 1997, για την αποδοχή των αναλήψεων υποχρεώσεων που προτάθηκαν σε σχέση με τις διαδικασίες αντιντάμπινγκ και αντεπιδότησεως όσον αφορά τις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 267, σ. 81), αποδέχθηκε τις αναλήψεις υποχρεώσεων ορισμένων Νορβηγών εξαγωγέων των προϊόντων αυτών, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα. Όσον αφορά τους εξαγωγείς αυτούς έληξαν οι έρευνες αντιντάμπινγκ και αντεπιδότησεως.
- 12 Την ίδια ημερομηνία, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1890/97, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 267, σ. 1), και τον κανονισμό (ΕΚ) 1891/97, για την επιβολή οριστικού δασμού στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 267, σ. 19). Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, εκάστου των δύο αυτών κανονισμών, ο σολομός Ατλαντικού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας, τον οποίο εξάγουν οι εταιρίες των οποίων τις αναλήψεις υποχρεώσεων αποδέχθηκε η Επιτροπή, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, απαλλάχθηκε από τους δασμούς αυτούς. Αφού στη συνέχεια επανεξετάσθηκε η μορφή των εν λόγω δασμών, οι δύο αυτοί κανονισμοί αντικαταστάθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 772/1999 του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1999, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας και την αντικατάσταση του κανονισμού 1890/97 και του κανονισμού 1891/97 (ΕΕ L 101, σ. 1).
- 13 Κρίνοντας ότι ορισμένοι Νορβηγοί εξαγωγείς δεν τηρούσαν τις αναλήψεις υποχρεώσεων που είχαν γίνει δεκτές με την απόφαση 97/634, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 82/1999, της 13ης Ιανουαρίου 1999, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας και για την τροποποίηση της απόφασης 97/634 (ΕΕ L 8, σ. 8). Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 10, του κανονισμού 384/96 και του άρθρου 13, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 288, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός αντεπιδότησεως ή κανονισμός 2026/97), ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό 3284/94.

- 14 Παράλληλα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εμπορικές πρακτικές τις οποίες εφάρμοζαν ορισμένοι Νορβηγοί εξαγωγείς στο πλαίσιο συμφωνίας καλούμενης «τριγωνική εμπορική συμφωνία», προκάλεσαν έντονη πτώση των τιμών στην κοινοτική αγορά σολομού και αθετούσαν έτσι την ανάληψη υποχρέωσης των εξαγωγέων αυτών να πωλούν σε μέση ανά τρίμηνο τιμή τουλάχιστον ίση προς την καθορισθείσα στο άρθρο C.3 της αναλήψεως υποχρέωσης ελάχιστη τιμή εξαγωγής. Για τον λόγο αυτόν, στις 28 Νοεμβρίου 1998 η Επιτροπή περιέλαβε μια τροποποίηση στο άρθρο D.8, τρίτη περίπτωση, η οποία είχε ως εξής:

«Προς τούτο:

- a) αν κάποια πώληση προς τον εγκατεστημένο στη Νορβηγία εξαγωγέα ο οποίος υπόκειται στην παρούσα ανάληψη υποχρέωσης προέρχεται από άλλη πηγή:
- i) γεωργών ή γεωργικών συνεταιρισμών·
  - ii) επιχειρήσεων μετατροπής, ανεξαρτήτων από κάθε εταιρία εντός της Κοινότητας, οι οποίοι πραγματοποίησαν τις προμήθειές τους αποκλειστικά από γεωργούς, γεωργικούς συνεταιρισμούς ή εξαγωγείς που υπόκεινται σε ανάληψη υποχρέωσης· ή
  - iii) άλλου εξαγωγέα που υπόκειται σε ανάληψη υποχρέωσης·

η Επιτροπή θα θεωρήσει την ανάληψη υποχρέωσης ανεφάρμοστη και, κατά συνέπεια, θα ανακαλέσει την αποδοχή της·

- b) αν κάποια πώληση του προϊόντος εκ μέρους εισαγωγέα εγκατεστημένου εντός της Κοινότητας έχει ως πηγή άλλη εταιρία πλην του συνδεδεμένου προς αυτόν εξαγωγέα ο οποίος είναι εγκατεστημένος στη Νορβηγία και υπόκειται στην παρούσα ανάληψη υποχρέωσης, ο εισαγωγέας θα τηρεί την ελάχιστη τιμή για καθεμία συναλλαγή του εντός της Κοινότητας. Στην περίπτωση αυτή δεν θα έχει εφαρμογή ο κανόνας του ανά τρίμηνο μέσου όρου των πωλήσεων ούτε ο κανόνας του 85 %. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα θεωρεί ότι κάθε επιμέρους συναλλαγή που πραγματοποιεί ο εισαγωγέας αυτός με ανεξάρτητο πελάτη εντός της Κοινότητας σε τιμή χαμηλότερη της ελάχιστης τιμής παραβιάζει την ανάληψη υποχρέωσης, πράγμα που συνεπάγεται ότι η Επιτροπή θα ανακαλέσει την αποδοχή της.»
- 15 Η τροποποίηση αυτή ίσχυε για όλες τις πωλήσεις που πραγματοποιούσαν οι εξαγωγείς σολομού προς τους πρώτους ανεξαρτήτους πελάτες τους εντός της Κοινότητας, οι οποίες τιμολογήθηκαν από 1ης Δεκεμβρίου 1998.
- 16 Στις 29 Απριλίου 1999 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 929/1999, για την τροποποίηση του κανονισμού 82/1999, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας όσον αφορά ορισμένους εξαγωγείς, για την τροποποίηση της απόφασης 97/634 και για την τροποποίηση του κανονισμού 772/1999 (ΕΕ L 115, σ. 13). Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 929/1999, επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ και προσωρινοί αντισταθμιστικοί δασμοί στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας τον οποίο εξήγαν τέσσερις εταιρίες, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, οι οποίες, κατά την Επιτροπή, παραβίασαν επίσης την ανάληψη υποχρέωσης την οποία είχε αρχικώς αποδεχθεί η Επιτροπή με την απόφασή της 97/634.
- 17 Από την έρευνα που διεξήγαγε στη συνέχεια η Επιτροπή προέκυψε ότι, από τις τέσσερις εταιρίες τις οποίες αφορούσε ο κανονισμός 929/1999, οι τρεις, εκ των οποίων και η προσφεύγουσα, είχαν παραβιάσει την ανάληψη υποχρέωσώς τους. Η Επιτροπή θεώρησε, μεταξύ άλλων, ότι οι εκθέσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα επί

πέντε διαδοχικά τρίμηνα αναφοράς, μεταξύ του Ιουλίου του 1997 και του Νοεμβρίου 1998, δεν ήταν αξιόπιστες, δεδομένου ότι δεν ενέφαιναν την αληθή φύση της διαδικασίας εξοφλήσεως διά συμψηφισμού των συναλλαγών της προσφεύγουσας με την Ex-com και την Tomex, ούτε το γεγονός ότι οι δύο αυτές εταιρίες ήταν συνδεδεμένες εταιρίες. Θεωρήθηκε επίσης ότι η προσφεύγουσα εξαπάτησε την Επιτροπή ως προς την αληθινή της λειτουργία ως εξαγωγέα και ως προς την πραγματική της δυνατότητα να τηρήσει την ανάληψη υποχρεώσεώς της όσον αφορά την ελάχιστη τιμή εξαγωγής, δεδομένου ότι η χρηματική ροή μεταξύ των τριών εταιριών δεν αντιστοιχούσε στη ροή των αποδείξεων αγοράς και μεταπωλήσεως.

18 Για τον λόγο αυτό, στις 23 Αυγούστου 1999 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1826/1999, για τροποποίηση του κανονισμού 929/1999, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού καταγωγής Νορβηγίας όσον αφορά ορισμένους εξαγωγείς, για την τροποποίηση της απόφασης 97/634 και για την τροποποίηση του κανονισμού 772/1999 (ΕΕ L 223, σ. 3). Παραλλήλως, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και οριστικών αντισταθμιστικών δασμών εις βάρος των προαναφερθεισών εταιριών.

19 Έτσι, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1895/1999, της 27ης Αυγούστου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού 772/1999 για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών στις εισαγωγές σολομού Ατλαντικού εκτροφής καταγωγής Νορβηγίας (ΕΕ L 233, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Δυνάμει του άρθρου 1 και των παραρτημάτων I και II του προσβαλλομένου κανονισμού, τα ονόματα των τριών προαναφερθεισών εταιριών, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, διαγράφηκαν από τον κατάλογο των εταιριών που απαλλάσσονται από την καταβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και οριστικών αντισταθμιστικών δασμών και εγγράφηκαν στον κατάλογο των εταιριών που υπόκεινται στην καταβολή των δασμών αυτών. Εξάλλου, κατά το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, εισπράχθηκαν οριστικά τα ποσά που είχαν καταβληθεί ως εγγύηση με τη μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και προσωρινού αντισταθμιστικού δασμού, επιβληθέντος με τον κανονισμό 929/1999 στον σολομό Ατλαντικού εκτροφής, καταγωγής Νορβηγίας, που εξάγεται, μεταξύ άλλων, από την προσφεύγουσα.

Διαδικασία

- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Δεκεμβρίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή).
- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Ιουνίου 2000, η Επιτροπή ζήτησε να της επιτραπεί να παρέμβει στην παρούσα δίκη υπέρ του Συμβουλίου.
- 22 Με διάταξη της 11ης Σεπτεμβρίου 2000, ο πρόεδρος του πρώτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.
- 23 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι δεν θα κατέθετε γραπτές παρατηρήσεις.
- 24 Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, ο εισηγητής δικαστής διορίστηκε στο τέταρτο πενταμελές τμήμα του Πρωτοδικείου, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

- 25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, κάλεσε το Συμβούλιο να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και να απαντήσει σε μια έγγραφη ερώτηση. Το Συμβούλιο συμμορφώθηκε εμπροθέσμως προς το αίτημα αυτό.
- 26 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 24 Ιανουαρίου 2002.
- 27 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο εκπρόσωπος του Συμβουλίου κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου και διαβίβασε στους λοιπούς διαδίκους τέσσερα έγγραφα περιέχοντα μια σχηματική επεξήγηση ορισμένων παραδειγμάτων που χρησιμοποίησε κατά την ανάπτυξη των ισχυρισμών του για να καταδείξει την εμπορική πρακτική που εφάρμοζαν η προσφεύγουσα και οι εμπορικοί συνεργάτες της, Tomex και Ex-com. Ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας αντιτάχθηκε στην κατάθεση των εγγράφων αυτών στη δικογραφία.
- 28 Με έγγραφο του Γραμματέα του Πρωτοδικείου της 28ης Ιανουαρίου 2002, οι διάδικοι πληροφορήθηκαν την απόφαση του προέδρου του τετάρτου πενταμελούς τμήματος να κατατεθούν τα εν λόγω έγγραφα στη δικογραφία, δεδομένου ότι δεν αποτελούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, αλλ' απλές επεξηγήσεις των ισχυρισμών που ανέπτυξε ο εκπρόσωπος του Συμβουλίου.

Αιτήματα των διαδίκων

- 29 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·

- να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει αποζημίωση προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, πλέον τόκων με επιτόκιο 12 % ετησίως·

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

30 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει το ακυρωτικό αίτημα ως αβάσιμο·

- να απορρίψει το αίτημα αποζημιώσεως ως απαράδεκτο και, επικουρικώς, ως αβάσιμο·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

31 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη του ακυρωτικού της αιτήματος, αντλούμενους, πρώτον, από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως του Συμβουλίου και, δεύτερον, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως

32 Ο λόγος αυτός έχει τρία σκέλη, αντλούμενα, αφενός, από το ότι η ανάληψη υποχρεώσεως στην αρχική της μορφή δεν αναφερόταν στην τριγωνική εμπορική πρακτική που εφάρμοξε η προσφεύγουσα μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1998, δεύτερον, από τη μη παραβίαση ή μη αθέτηση από την προσφεύγουσα της αναλήψεως υποχρεώσεως, κατά το μέτρο που καθορίζει ελάχιστη τιμή εξαγωγής και, τρίτον, από τη μη παράβαση από την προσφεύγουσα της υποχρεώσεώς της συνεργασίας με την Επιτροπή στο πλαίσιο της εποπτείας της αναλήψεως υποχρεώσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, αντλούμενου από το ότι η ανάληψη υποχρεώσεως στην αρχική της μορφή δεν αναφερόταν στην εμπορική πρακτική της προσφεύγουσας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

33 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1998, οπότε η Επιτροπή τροποποίησε το άρθρο D.8 της αναλήψεως υποχρεώσεως, η ανάληψη υποχρεώσεως αυτή δεν αναφερόταν στην εμπορική της πρακτική. Πράγματι, υπό διαφορετικές συνθήκες, η Επιτροπή δεν θα είχε κανένα λόγο να τροποποιήσει την ανάληψη υποχρεώσεως και να απαγορεύσει μια μορφή αθετήσεως από 1ης Δεκεμβρίου 1998.

- 34 Το Συμβούλιο υποστηρίζει αντιθέτως ότι η ανάληψη υποχρεώσεως στην αρχική της μορφή αναφερόταν στην εμπορική πρακτική της προσφεύγουσας. Θεωρεί ότι η τροποποίηση στις 28 Νοεμβρίου 1998 του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως ουδόλως αποτελεί τροποποίηση του περιεχομένου ή του σκοπού της αναλήψεως υποχρεώσεως καθ' εαυτήν. Η τροποποίηση σκοπεί απλώς στη διευκόλυνση και στη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του συστήματος της αναλήψεως υποχρεώσεων στο σύνολό του, κατόπιν της εφαρμογής, από ορισμένους υποκειμένους στην ανάληψη υποχρεώσεως εξαγωγείς, εμπορικών πρακτικών εμπλεκουσών άλλους επιχειρηματίες που δεν είχαν δεσμευθεί με ανάληψη υποχρεώσεως και εξέφευγαν του ελέγχου της Επιτροπής.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 35 Από το περιεχόμενο του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως, στην αρχική του διατύπωση, προκύπτει ότι κάθε εμπορική πρακτική, ανεξαρτήτως μορφής, η οποία δεν τηρεί την υποχρέωση περί ελάχιστης τιμής εξαγωγής ή η οποία δεν διασφαλίζει αποτελεσματικά την τήρηση της εν λόγω υποχρεώσεως αποτελεί αθέτηση της αναλήψεως υποχρεώσεως, απαγορευόμενη από τον όρο αυτόν.
- 36 Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι το άρθρο D.8 της αναλήψεως υποχρεώσεως, στην αρχική του διατύπωση, δεν αναφέρεται ρητώς σε μια τριγωνική εμπορική πρακτική, όπως η εφαρμοζόμενη από την προσφεύγουσα, ουδόλως συνεπάγεται ότι η πρακτική αυτή δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της αναλήψεως υποχρεώσεως.
- 37 Συναφώς, πρέπει να διευκρινισθεί ότι το καθοριστικό κριτήριο δεν είναι αν το γράμμα της αναλήψεως υποχρεώσεως αναφέρει ρητώς την τάδε ή τη δείνα εμπορική πρακτική ως ειδική μορφή αθετήσεως, αλλά αν μια πρακτική, ακόμη και μη ρητώς

προβλεπόμενη, παραβιάζει ή αθετεί την εν λόγω ανάληψη υποχρέωσης. Πράγματι, η ίδια εμπορική πρακτική μπορεί, αναλόγως των συνθηκών υπό τις οποίες εφαρμόζεται, είτε να καταλήγει σε παραβίαση ή αθέτηση της προαναφερθείσας αναλήψεως υποχρέωσης όσον αφορά την ελάχιστη τιμή εξαγωγής είτε να είναι σύμφωνη προς αυτή.

38 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα είχε αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρέωσης, στην αρχική του διατύπωση, όφειλε να απευθυνθεί στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο F.12 της αναλήψεως υποχρέωσης, προκειμένου να αρθεί κάθε αμφιβολία ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή του όρου αυτού.

39 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το σκεπτικό αυτό δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση λόγω του ότι η νέα διατύπωση του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρέωσης, η οποία έχει εφαρμογή στις εξαγωγές σολομού που τιμολογήθηκαν από 1ης Δεκεμβρίου 1998, απαριθμεί ορισμένες μορφές αθετήσεως της αναλήψεως υποχρέωσης, μεταξύ των οποίων η τριγωνική εμπορική πρακτική την οποία εφάρμοζε η προσφεύγουσα εν προκειμένω, στις οποίες δεν αναφερόταν ρητώς ο όρος αυτός στην αρχική του διατύπωση.

40 Μια τέτοια ερμηνεία της νέας διατύπωσης του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, δεν συμβιβάζεται με τον σκοπό και την τελολογία της αναλήψεως υποχρέωσης στο σύνολό της και, ειδικότερα, με την υποχρέωση που ανέλαβε εξ αρχής η προσφεύγουσα να διασφαλίζει όντως την τήρηση της ελάχιστης τιμής εξαγωγής.

41 Συγκεκριμένα, η νέα διατύπωση του προπαρατεθέντος άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, σκοπεί, αφενός, να διασαφηνίσει και να διευκρινίσει το περιεχόμενο της αναλήψεως υποχρέωσης στην αρχική της μορφή, υπό το πρίσμα ορισμένων αθεμίτων πρακτικών που εφάρμοζαν ορισμένοι εξαγωγείς μετά την εκ μέρους της

Επιτροπής αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεώς τους με την απόφαση 97/634, και, αφετέρου, να διασφαλίσει την αποτελεσματική εποπτεία του συστήματος αναλήψεως υποχρεώσεων, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των εξαγωγέων που δεσμεύθηκαν, και να το διατηρήσει σε ισχύ προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών, αντί να το καταργήσει λόγω της εφαρμογής τέτοιων πρακτικών. Για τους λόγους αυτούς, το άρθρο D.8, τρίτη περίπτωση, όπως έχει τροποποιηθεί, διευκρινίζει ότι η εφαρμογή των πρακτικών αυτών συνεπάγεται τη μη εφαρμογή της αναλήψεως υποχρεώσεως και την άμεση ανάκληση της αποδοχής της εκ μέρους της Επιτροπής.

- 42 Εντούτοις, η νέα διατύπωση του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως δεν συνεπάγεται ότι μια εμπορική πρακτική, όπως η επίδικη τριγωνική εμπορική πρακτική, η οποία εφαρμοζόταν πριν από την έναρξη ισχύος του όρου αυτού, δεν υπόκειται σε καμία κύρωση, αν η πρακτική αυτή καταλήγει στην εκ μέρους του οικείου επιχειρηματία παραβίαση της υποχρεώσεώς του να τηρεί την ελάχιστη τιμή εξαγωγής ή αν δεν παρέχει καμία εγγύηση και δεν επιτρέπει τον έλεγχο της πραγματικής τηρήσεως της υποχρεώσεως αυτής. Κάθε άλλη ερμηνεία θα αντέβαινε στο άρθρο D.8, τρίτη περίπτωση, του οποίου η αρχική διατύπωση έχει γενικό περιεχόμενο — «με κάθε άλλο τρόπο» —, και θα στερούσε από τον όρο αυτόν την πρακτική του αποτελεσματικότητας.
- 43 Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί κανένα επιχείρημα εξ αντιδιαστολής λόγω του ότι η τροποποίηση της αναλήψεως υποχρεώσεως έχει εφαρμογή στις εξαγωγές σολομού που τιμολογήθηκαν από 1ης Δεκεμβρίου 1998. Εκτός από τους λόγους που ήδη εκτέθηκαν στη σκέψη 41 ανωτέρω, ο καθορισμός ημερομηνίας για την έναρξη ισχύος της τροποποιήσεως αυτής εξηγείται και από το γεγονός ότι ο κανόνας της μέσης ανά τρίμηνο τιμής των εξαγωγών και ο κανόνας του 85 % που περιέχονται, αντιστοίχως, στα άρθρα C.3 και C.4 της αναλήψεως υποχρεώσεως (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω) δεν έχουν πλέον εφαρμογή στις περιπτώσεις που αφορά η νέα διατύπωση του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, στοιχείο b, της αναλήψεως υποχρεώσεως.
- 44 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού ακυρώσεως είναι αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους, αντλούμενου από τη μη παραβίαση ή μη αθέτηση από την προσφεύγουσα της αναλήψεως υποχρεώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

45 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι η συναφθείσα με την Ex-com και την Tomex εμπορική συμφωνία δεν συνήφθη με σκοπό την αθέτηση της αναλήψεως υποχρεώσεως. Τούτο αποδεικνύεται από το ότι οι εμπορικές σχέσεις μεταξύ της προσφεύγουσας και της Tomex χρονολογούνται από το 1990. Εξάλλου, από ένα τιμολόγιο με ημερομηνία 30 Απριλίου 1997, το οποίο εξέδωσε η Ex-com στο όνομα της προσφεύγουσας, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε αρχίσει να προμηθεύεται σολομό από την Ex-com τον Απρίλιο του 1997, πριν η δέσμευση αρχίσει να ισχύει, την 1η Ιουλίου 1997. Επιπλέον, η σύναψη μια τέτοιας εμπορικής συμφωνίας ανταποκρίνεται στη λογική κάθε συναλλακτικής σχέσεως που αποτελεί αντικείμενο συμψηφισμού, σκοπός της οποίας είναι η μείωση των αναγκών σε ρευστό και των εξόδων συναλλαγής. Εξάλλου, η επικρινόμενη εμπορική πρακτική αφορά μικρό μέρος μόνον του συνολικού όγκου των εξαγωγών της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι αφορά μόνον το εμπόριο με την Tomex του σολομού τον οποίο η προσφεύγουσα αγοράζει από την Ex-com, η οποία αποτελεί απλώς έναν από τους δευτερεύοντες προμηθευτές της προσφεύγουσας.

46 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν ενήργησε ως απλός ενδιάμεσος μεταξύ της Tomex και της Ex-com.

47 Συναφώς, αντιθέτως προς όσα εκθέτει η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 19 και 25 του κανονισμού 1826/99, από έγγραφο της νορβηγικής εταιρίας λογιστικού ελέγχου Nogaudit, της 30ής Ιουνίου 1999, προκύπτει ότι οι πωλήσεις προς την Tomex σολομού που είχε αγοράσει η προσφεύγουσα από την Ex-com είχαν όντως εξοφληθεί πλήρως.

- 48 Ομοίως, η εκτίμηση την οποία εκφράζει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 1826/1999, κατά την οποία η προσφεύγουσα δεν ασκούσε κανένα έλεγχο στα στοιχεία που συνιστούν την τιμή, είναι ανακριβής. Πράγματι, απλώς και μόνον το γεγονός ότι η προσφεύγουσα γνώριζε τη σχέση μεταξύ της Tomex και της Ex-com ουδόλως σημαίνει ότι η προσφεύγουσα όφειλε επίσης να γνωρίζει ότι οι τιμές που εφαρμόστηκαν και οι χρηματικές ροές μεταξύ των δύο αυτών εταιρειών είχαν καθαρά πλασματικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι, στην ουσία, επρόκειτο για τιμές μεταφοράς μεταξύ συνδεδεμένων μερών. Η προσφεύγουσα δεν είχε κανένα λόγο να αμφισβητήσει τις πληροφορίες που της παρείχε η Ex-com σχετικά με τους διακανονισμούς με την Tomex, στις οποίες βασιζόνταν ο έλεγχος των λογαριασμών και οι εκθέσεις που υπέβαλλε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή.
- 49 Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν στήριξε τους ισχυρισμούς της στον πλασματικό χαρακτήρα των χρηματικών ροών και στη μη προσήκουσα πληρωμή μεταξύ της Tomex και της Ex-com. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, κατόπιν της επιτόπιας επαληθεύσεως στις εγκαταστάσεις της Tomex (βλ. την αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 1826/1999), η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι τιμές μεταπωλήσεως της Tomex ήταν υψηλότερες από την ελάχιστη τιμή εξαγωγής. Τούτο αποτελεί ένδειξη υπέρ του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι δεν είχε κανένα λόγο να θεωρήσει ότι η Ex-com δεν πληρωνόταν από την Tomex για τις παραδόσεις της προς την προσφεύγουσα.
- 50 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το άρθρο C.3 της αναλήψεως υποχρεώσεως δεν της επέβαλλε ούτε ρητώς ούτε σιωπηρώς την υποχρέωση να ελέγχει τους εμπορικούς της συνεργάτες ή να εξακριβώνει αν ο εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως πελάτης της όντως κατέβαλλε την καθαρή διαφορά στην εγκατεστημένη εκτός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως εταιρία την οποία ήλεγχε. Πράγματι, είναι προφανώς αδύνατον να απαιτείται από έναν εξαγωγέα να ελέγχει τις πραγματικές ή ενδεχόμενες σχέσεις που μπορεί να υπάρχουν μεταξύ ενός προμηθευτή και ενός εισαγωγέα εντός Κοινότητας.
- 51 Το Συμβούλιο αντιτείνει ότι, με την εφαρμογή της προσαπτόμενης τργωνικής εμπορικής πρακτικής, η προσφεύγουσα παραβίασε και αθέτησε την εκ μέρους της ανάληψη της υποχρεώσεως να τηρεί την ελάχιστη τιμή εξαγωγής.

52 Κατά συνέπεια, κατά το Συμβούλιο, ούτε η Επιτροπή, η οποία ανακάλεσε την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως και επέβαλε προσωρινούς δασμούς αντιντάμπινγκ και προσωρινούς αντισταθμιστικούς δασμούς, ούτε το Συμβούλιο, το οποίο επέβαλε οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ και οριστικούς αντισταθμιστικούς δασμούς στην προσφεύγουσα, υπέπεσαν σε σφάλμα εκτιμήσεως ή σε νομικό σφάλμα ικανό να δικαιολογήσει την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

53 Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-427, σκέψη 72, της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 51, και της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψη 32).

54 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή επί των εκτιμήσεων των κοινοτικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να πραγματοποιηθεί η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της μη υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 19, και προπαρατεθείσα απόφαση Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 33, και παρατιθέμενη νομολογία).

55 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι, κατά το άρθρο F.14, πρώτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως, «η αθέτηση της αναλήψεως υποχρεώσεως [...] θα ερμηνεύεται ως παραβίαση αυτής». Υπό τις συνθήκες αυτές, η διάκριση στην

οποία προβαίνει η προσφεύγουσα με τα δικόγραφα της μεταξύ «παραβιάσεως» και «αθετήσεως» της αναλήψεως υποχρεώσεως, στην οποία εξάλλου δεν προσδίδει καμία συγκεκριμένη συνέπεια, δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του σκέλους αυτού του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

- 56 Συνεπώς, σε περίπτωση αθετήσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως ενός εισαγωγέα, μπορούν να επιβληθούν οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και οριστικοί αντισταθμιστικοί δασμοί, δυνάμει των άρθρων 8, παράγραφος 9, και 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και των άρθρων 13, παράγραφος 9, και 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού αντεπιδοτήσεως, όπως και σε περίπτωση ευθείας παραβιάσεως της ως άνω αναλήψεως υποχρεώσεως.
- 57 Στη συνέχεια, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή διαθέτει διακριτική ευχέρεια προκειμένου να δεχθεί ή να απορρίψει μια ανάληψη υποχρεώσεως ως προς τις τιμές και ότι μπορεί, μεταξύ άλλων, να απορρίψει μια ανάληψη υποχρεώσεως ως προς τις τιμές της οποίας την εφαρμογή να θεωρεί δύσκολο να ελέγξει. Κατά μείζονα λόγο, η διαπίστωση παραβιάσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως αρκεί για να επιτρέψει στην Επιτροπή να αποσύρει την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως και να την αντικαταστήσει με δασμό αντιντάμπινγκ (απόφαση της 30ής Μαρτίου 2000, Τ-51/96, *Miwon* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1841, σκέψη 52). Το ίδιο ισχύει οσάκις ένας εξαγωγέας του οποίου η ανάληψη υποχρεώσεως ως προς τις τιμές έγινε δεκτή δεν παραβαίνει ευθέως τους όρους της αναλήψεως υποχρεώσεως, αλλά τους αθετεί διά της εφαρμογής μιας εμπορικής πρακτικής η οποία καθιστά δυσχερή αν όχι αδύνατο τον έλεγχο της πραγματικής τους τηρήσεως εκ μέρους του εν λόγω εξαγωγέα. Τούτο συμβαίνει ιδίως οσάκις η εφαρμογή μιας τέτοιας πρακτικής συνεπάγεται τη συμμετοχή άλλων επιχειρηματιών επί των οποίων ο εξαγωγέας που ανέλαβε την υποχρέωση δεν ασκεί κανέναν έλεγχο και οι οποίοι, μη έχοντας αναλάβει ανάλογη υποχρέωση, δεν υπόκεινται ούτε στην εποπτεία της Επιτροπής.
- 58 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με τις αρχές αυτές, το άρθρο F.14, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως προβλέπει ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 9, του κανονισμού 384/96 και του άρθρου 10, παράγρα-

φος 9, του κανονισμού 3284/94, σε περίπτωση παραβίασεως της αναλήψεως υποχρεώσεως, προς την οποία εξομοιώνεται η αθέτηση αυτής, δυνάμει της πρώτης περιπτώσεως του άρθρου αυτού, μπορούν να επιβληθούν οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρεώσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή περατώθηκε με τη διατύπωση τελικού συμπεράσματος για το ντάμπινγκ, τις επιδοτήσεις και τη ζημία και ότι παρασχέθηκε στην εταιρία η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς.

59 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα εξήγγε το εν λόγω προϊόν αποκλειστικά σε ένα μόνον εισαγωγέα εντός της Κοινότητας (την Tomex). Η προσφεύγουσα προμηθευόταν την πλειονότητα του κατά τον τρόπο αυτόν εξαγομένου σολομού από έναν Νορβηγό προμηθευτή (την Ex-com), ως προς τον οποίο καμία ανάληψη υποχρεώσεως δεν είχε γίνει δεκτή και ο οποίος ήταν εταιρία συνδεδεμένη προς τον μοναδικό πελάτη της προσφεύγουσας στην Κοινότητα. Εντούτοις, στην πραγματικότητα, η προσφεύγουσα δεν κατέβαλλε την αξία των εμπορευμάτων στην Ex-com. Όσον αφορά τις εξαγωγές των εμπορευμάτων που παρέδιδε η Ex-com, μολονότι η τιμή η οποία αναγραφόταν στα τιμολόγια εξαγωγής που κατάρτιζε η προσφεύγουσα ήταν σύμφωνη προς την ελάχιστη τιμή εξαγωγής, η εξόφληση των αντιστοιχών εμπορευμάτων γινόταν από την Tomex κατευθείαν στην Ex-com και όχι στην προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα, αντί να εισπράττει το συνολικό τιμολογούμενο ποσό, εισέπραττε μόνον τη διαφορά μεταξύ του αναγραφόμενου στο τιμολόγιο αγοράς και του αναγραφόμενου στο τιμολόγιο εξαγωγής ποσού. Με τα δικόγραφα της, η προσφεύγουσα επιβεβαιώνει τόσο τις λεπτομέρειες αυτής της εμπορικής συμφωνίας με τους προαναφερθέντες εμπορικούς συνεργάτες της όσο και το γεγονός ότι η χρηματική ροή δεν αντιστοιχούσε στη ροή των αποδείξεων αγοράς και μεταπωλήσεως.

60 Η Επιτροπή, με τα προσωρινά και με τα οριστικά της συμπεράσματα, τα οποία εκτίθενται αντιστοίχως στον κανονισμό 929/1999 (αιτιολογικές σκέψεις 34 και 36) και στον κανονισμό 1826/1999 (αιτιολογικές σκέψεις 19 επ.) στον οποίο παραπέμπει η αιτιολογική σκέψη 8 του προσβαλλομένου κανονισμού, έκρινε ότι μια τέτοια εμπορική πρακτική είναι ασυμβίβαστη προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την ανάληψη υποχρεώσεως της προσφεύγουσας, διότι η προσφεύγουσα δεν είναι σε θέση να εγγυηθεί ότι το ποσό που αναγράφεται στο τιμολόγιο εξαγωγής έχει πράγματι καταβληθεί από τον εντός της Κοινότητας πελάτη της, και, επομένως, ότι η

πραγματική τιμή πωλήσεως δεν είναι χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή εξαγωγής. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εξαγωγέας υπό την έννοια της αναλήψεως υποχρεώσεως (αιτιολογική σκέψη 35 του κανονισμού 929/1999 και αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού 1826/1999, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 25 του ίδιου κανονισμού).

- 61 Στις αιτιολογικές σκέψεις 21 και 26 του κανονισμού 1826/1999, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, για να μπορέσει να θεωρήσει αποδεκτή μια ανάληψη υποχρεώσεως, πρέπει να έχει βεβαιωθεί ότι η εν λόγω ανάληψη μπορεί να ελέγχεται αποτελεσματικά, πράγμα που είναι προφανώς αδύνατο, όταν μια εταιρία όπως η προσφεύγουσα δεν ασκεί κανένα έλεγχο στην τελική τιμή που καταβάλλει ο εντός Κοινότητας πελάτης κατευθείαν στον Νορβηγό προμηθευτή. Κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα ομολόγησε ότι γνώριζε τη σχέση μεταξύ του Νορβηγού προμηθευτή (της Ex-com) και του μοναδικού πελάτη της στην Κοινότητα (της Tomex) και κατά το μέτρο που δεν ασκούσε κανέναν έλεγχο στα στοιχεία που συνιστούν την πραγματική τελική τιμή, όφειλε επίσης να γνωρίζει ότι οι τιμές που εφαρμόστηκαν και οι χρηματικές ροές μεταξύ των δύο αυτών εταιρειών είχαν καθαρά πλασματικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι, στην ουσία, επρόκειτο για τιμές μεταφοράς μεταξύ συνδεδεμένων μερών.
- 62 Η Επιτροπή, από την πλευρά της, δεν μπορούσε να ασκήσει έλεγχο επί της τελικής τιμής εξαγωγής, δεδομένου ότι δεν διέθετε εξουσία ελέγχου της Tomex και της Ex-com, οι οποίες δεν είχαν αναλάβει υποχρέωση έναντι αυτής. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει την αληθή φύση και τα αποτελέσματα του μηχανισμού εξοφλήσεως διά συμψηφισμού, ο οποίος λειτουργούσε μεταξύ των εταιριών αυτών.
- 63 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί κατ' αρχάς ότι, κατά την επιτόπια επαλήθευση που πραγματοποίησε η Επιτροπή τον Νοέμβριο του 1998 στις εγκαταστάσεις της Tomex, με τη συναίνεση αυτής, δεν της παρουσιάστηκαν στοιχεία ή έγγραφα ικανά να διευκρινίσουν την αληθή φύση των εξοφλήσεων διά συμψηφισμού μεταξύ της εταιρίας αυτής και της θυγατρικής της, Ex-com.

64 Παρατηρείται στη συνέχεια ότι οι προαναφερθείσες λεπτομέρειες εφαρμογής του μηχανισμού συμψηφισμού μεταξύ της Tomex και της Ex-com εξηγούν τον λόγο για τον οποίο η προσφεύγουσα δεν αγόραζε σολομό από την Ex-com παρά μόνον κατά το μέτρο που υπήρχε προηγούμενη «παραγγελία» της Tomex. Έτσι, η προσφεύγουσα μπορούσε να πραγματοποιήσει το περιθώριο κέρδους της χωρίς να διατρέχει τον εμπορικό κίνδυνο ενδεχομένων ζημιών που θα μπορούσαν να προκύψουν από τις δυσχέρειες πωλήσεως του εν λόγω προϊόντος. Η ερμηνεία αυτή, την οποία υιοθέτησε η Επιτροπή στην τελική ενημέρωση της προσφεύγουσας με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 1999, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 20 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και 30 του βασικού κανονισμού αντεπιδοτήσεως, δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα με τις από 9 Αυγούστου 1999 παρατηρήσεις της επ' αυτής της τελικής ενημερώσεως.

65 Εξάλλου, η διαπίστωση που πραγματοποιήθηκε λαμβανομένου υπόψη του ανακεφαλαιωτικού πίνακα που προσκόμισε το Συμβούλιο προς απάντηση στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, ο οποίος αφορά το σύνολο των αγορών σολομού εκ μέρους της προσφεύγουσας απ' όλους τους άλλους προμηθευτές της το 1998, ότι δηλαδή η προσφεύγουσα αγόραζε σολομό από την Ex-com σε μέση ετήσια τιμή υψηλότερη κατά 11,8 % από τη μέση ετήσια τιμή αγοράς της από τους άλλους προμηθευτές της, εμφάνει τις δυνατότητες που μπορούσε να παρέχει στα μετέχοντα μέρη ο εφαρμόζομενος αδιαφανής μηχανισμός συμψηφισμού. Όπως επισημαίνει με τα δικόγραφα του το Συμβούλιο, η εφαρμογή της επίδικης τριγωνικής εμπορικής πρακτικής μπορούσε να παράσχει τη δυνατότητα, πρώτον, στην προσφεύγουσα να πραγματοποιεί το περιθώριο κέρδους της, το οποίο της καταβαλλόταν απευθείας από την Tomex, δεύτερον, στην Tomex να αγοράζει σολομό, μέσω του προεκτεθέντος μηχανισμού συμψηφισμού, από τη θυγατρική της, Ex-com, χωρίς να καταβάλλει τους δασμούς αντιντάμπινγκ που θα όφειλε να καταβάλει αν αγόραζε απευθείας από την Ex-com, και έτσι να πραγματοποιεί συναλλαγές στην τιμή της αγοράς στη Νορβηγία, δηλαδή σε τιμή χαμηλότερη από την ισχύουσα μεταξύ της προσφεύγουσας και της Ex-com, και, τρίτον, στην Ex-com να πωλεί τον σολομό της στην τιμή της νορβηγικής αγοράς χωρίς να υφίσταται ζημιές.

66 Εν πάση περιπτώσει, όπως προεκτέθηκε στις σκέψεις 60 έως 62, η εν λόγω πρακτική ουδόλως παρείχε στην Επιτροπή την εγγύηση ότι όντως τηρήθηκε η αναλήψη υποχρέωσης της προσφεύγουσας ως προς την ελάχιστη τιμή εξαγωγής.

- 67 Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας κατά τη διοικητική διαδικασία και με το δικόγραφο της προσφυγής της, η διαφορά τιμής κατά 11,8 %, μνεία της οποίας γίνεται στην σκέψη 65 ανωτέρω, δεν εξηγείται από τις εποχιακές διακυμάνσεις οι οποίες ώθησαν την προσφεύγουσα να προμηθευτεί σολομό κατά τους θερινούς μήνες από την Ex-com, εγκατεστημένη στη νότια Νορβηγία. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο με το υπόμνημά του αντικρούσεως και όπως προκύπτει σαφώς από τον πίνακα που επισυνάφθηκε στο έγγραφο τελικής ενημερώσεως που διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα στις 28 Ιουλίου 1999, από την ανάλυση των λογιστικών στοιχείων που συνελέγησαν κατά την επιτόπια επαλήθευση στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας στις 27 Ιανουαρίου 1999 προέκυψε ότι οι εκ μέρους της προσφεύγουσας αγορές σολομού από την Ex-com κατά το διάστημα από τον Ιανουάριο μέχρι τον Νοέμβριο του 1998 έφθασαν το ανώτατο ύψος τους όχι κατά τη διάρκεια της θερινής περιόδου, αλλά κατά τον χειμώνα και την αρχή της ανοίξεως του 1998.
- 68 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η επίδικη τριγωνική εμπορική πρακτική την οποία εφάρμοσαν η προσφεύγουσα και οι εμπορικοί της συνεργάτες Tomex και Ex-com ουδόλως διασφάλισε ότι η προσφεύγουσα ήλεγχε αποτελεσματικά την πραγματική τιμή των εξαγωγών της και, επομένως, ότι όντως τηρούσε την ανάληψη υποχρεώσεως να μην εξάγει σε τιμή χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή ως προς την οποία είχε δεσμευθεί.
- 69 Κατά συνέπεια, ορθώς, αφενός, η Επιτροπή κατήγγειλε την αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως της προσφεύγουσας και πρότεινε την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και οριστικών αντισταθμιστικών δασμών και, αφετέρου, το Συμβούλιο επέβαλε τα εν λόγω τέλη στην προσφεύγουσα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
- 70 Τα διάφορα επιχειρήματα που επικαλείται η προσφεύγουσα για να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση αυτή δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

- 71 Πρώτον, το επιχείρημα ότι η διαδικασία εξοφλήσεως διά συμψηφισμού αποτελεί συνήθη εμπορική πρακτική στη Νορβηγία, σκοπούσα, κατά την προσφεύγουσα, στη «μείωση των αναγκών σε ρευστό και των εξόδων συναλλαγής» δεν ενισχύεται από κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω «συνήθης» πρακτική περιοριζόταν αποκλειστικά στις εμπορικές της σχέσεις με την Ex-com και την Tomex και δεν εφαρμοζόταν στις συναλλαγές της με άλλους προμηθευτές σολομού. Επιπλέον, ο ισχυρισμός κατά τον οποίο η πρακτική αυτή είναι συνήθης, τουλάχιστον στον τομέα της εμπορίας του σολομού, διαψεύδεται από το γεγονός, το οποίο επικαλέστηκε το Συμβούλιο και δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, ότι η Επιτροπή, μετά από επιτόπιες εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις 38 διαφορετικών Νορβηγικών εξαγωγέων και εισαγωγέων, δεν βρήκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού. Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 17 έως 30 του κανονισμού 1826/1999 της Επιτροπής προκύπτει ότι η εν λόγω εμπορική πρακτική παρατηρήθηκε μόνο στην περίπτωση της προσφεύγουσας και μιας άλλης εταιρίας (της Brødrene Eilertsen A/S), της οποίας η ανάληψη υποχρεώσεως επίσης καταγγέλθηκε.
- 72 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η επίμαχη πρακτική αποτελεί συνήθη εμπορική πρακτική στη Νορβηγία, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να απαλλάξει την προσφεύγουσα από την υποχρέωσή της να εξασφαλίζει την πραγματική τήρηση της ελάχιστης τιμής εξαγωγής και να αποφεύγει κάθε αθέτηση της αναλήψεως υποχρεώσεως συναφώς.
- 73 Δεύτερον, το επιχείρημα το οποίο αντλείται από το ότι η επίδικη εμπορική πρακτική είχε αρχίσει στην πραγματικότητα πριν από την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας για τον σολομό, όπως προκύπτει από το πρώτο τιμολόγιο, με ημερομηνία 30 Απριλίου 1997, που εξέδωσε η Ex-com στο όνομα της προσφεύγουσας, και κατά το οποίο, επομένως, η πρακτική αυτή δεν τέθηκε σε εφαρμογή με σκοπό την αθέτηση της συμφωνίας αυτής, πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 74 Κατ' αρχάς, ο ισχυρισμός αυτός αποδυναμώνεται από τη δήλωση της προσφεύγουσας με το δικόγραφο της προσφυγής της, κατά την οποία αυτή η εμπορική

πρακτική διατηρήθηκε σε ισχύ για σύντομο διάστημα, από την 1η Ιουλίου 1997, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συμφωνίας για τον σολομό, μέχρι τα τέλη Νοεμβρίου 1998. Περαιτέρω, κανένα στοιχείο του προαναφερθέντος τιμολογίου της 30ής Απριλίου 1997 δεν εμφανίζει ότι η διαδικασία εξοφλήσεως διά συμψηφισμού εφαρμοζόταν ήδη κατά την ημερομηνία εκείνη. Τέλος, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τούτο συνέβαινε, το γεγονός αυτό δεν θίγει το συμπέρασμα ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής της πρακτικής αυτής, από 1ης Ιουλίου 1997, σκοπούσαν στην αθέτηση της αναλήψεως υποχρεώσεως της προσφεύγουσας να τηρεί την ελάχιστη τιμή για τις πωλήσεις της προς τον πρώτο εγκατεστημένο στην Κοινότητα ανεξάρτητο πελάτη της, οι οποίες τιμολογήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.

- 75 Τρίτον, είναι αβάσιμος και απορριπτέος ο ισχυρισμός ότι κακώς η Επιτροπή διαπίστωσε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 19 και 25 του κανονισμού 1826/1999, ότι η προσφεύγουσα εξέδιδε τιμολόγια εξαγωγής στο όνομα της Tomex χωρίς να πληρώνεται γι' αυτά. Συγκεκριμένα, το έγγραφο της 30ής Ιουλίου 1999 της νορβηγικής εταιρίας λογιστικού ελέγχου Noraudit, το οποίο επικαλέστηκε η προσφεύγουσα για να αντικρούσει τη διαπίστωση αυτή, ουδόλως περιέχει απόδειξη περί του ότι η Tomex όντως κατέβαλε στην προσφεύγουσα το συνολικό ποσό που αναγράφεται στα εν λόγω τιμολόγια εξαγωγής. Το έγγραφο αυτό συνοψίζει το αποτέλεσμα της εξετάσεως των λογαριασμών που διατηρούσε η προσφεύγουσα με την Tomex και την Ex-com για το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1998 μέχρι 30 Απριλίου 1999 και έχει ως εξής:

«[...]

Βάσει της εκ μέρους μας εξετάσεως των εν λόγω λογαριασμών, επιβεβαιώνουμε διά της παρούσας ότι σας έχουν εξοφληθεί πλήρως όλα τα τιμολόγια πωλήσεως που έχετε εκδώσει στο όνομα της Tomex. Το ποσό των 85 115 586 [νορβηγικών κορωνών] NOK εξοφλήθηκε με την αξία της αγοράς φρέσκου σολομού πωληθέντος από την Ex-com και το υπόλοιπο εξοφλήθηκε με καταβολές εις χρήμα.

Δεν είναι ασύνηθες, στις εμπορικές συναλλαγές, να εξοφλούνται κατά τον τρόπο αυτόν τα εμπορικά χρέη, οσάκις δύο εταιρίες ανήκουν στον ίδιο όμιλο και μία από αυτές ενεργεί ως προμηθευτής και η άλλη ενεργεί ως πελάτης μιας τρίτης εταιρίας, ξένης προς τον όμιλο. Για την εταιρία του ομίλου που ενεργεί ως προμηθευτής, εν προκειμένω την Ex-com, η μέθοδος αυτή αποτελεί έναν πιο σίγουρο τρόπο για να επιτύχει την εξόφληση των εκ μέρους της παραδόσεων σολομού προς την Aipe Mathisen, διότι έτσι αποφεύγει τον κίνδυνο ζημίας που συνδέεται με την πτώχευση της Arne Mathisen.»

76 Από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι οι καταβολές της Tomex προς την προσφεύγουσα δεν ήταν σύμφωνες προς τα τιμολόγια εξαγωγής και ότι τα ποσά που όντως εισέπραξε και καταχώρισε η προσφεύγουσα αντιστοιχούσαν στα ποσά που αναγράφονταν στα τιμολόγια αυτά κατόπιν αφαιρέσεως των ποσών που όφειλε η Tomex στην Ex-com. Τα τελευταία αυτά ποσά καλύπτονταν από τον μηχανισμό της εξοφλήσεως διά συμψηφισμού ο οποίος λειτουργούσε μεταξύ της Tomex και της Ex-com, οι οποίες ήταν επιχειρήσεις συνδεδεμένες μεταξύ τους και μη υποκείμενες στην εποπτεία της Επιτροπής.

77 Κατά συνέπεια, το έγγραφο αυτό της Noraudit όχι μόνο δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τις διαπιστώσεις της Επιτροπής που περιέχονται στις σκέψεις 19 και 25 του κανονισμού 1826/1999, αλλά αντιθέτως τις επιβεβαιώνει.

78 Τέταρτον, ο ισχυρισμός ότι η προσφεύγουσα έπαυσε να προμηθεύεται σολομό από την Ex-com άπαξ ο τύπος αυτός προμήθειας απαγορεύθηκε στο τέλος Νοεμβρίου 1998, με την τροποποίηση του άρθρου D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρέωσης (βλ. σκέψεις 14 και 15 ανωτέρω), δεν ασκεί επιρροή και πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, όπως εκθέτει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 28 του κανονισμού 1826/1999, η προσφεύγουσα είχε ήδη παραβιάσει την ανάληψη υποχρέωσής της, τούτο δε για περισσότερα από πέντε διαδοχικά τρίμηνα αναφοράς.

- 79 Πέμπτον, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η Ex-com αποτελεί δευτερεύοντα προμηθευτή της και ότι η εμπορική πρακτική ως προς την οποία η Επιτροπή εξέφρασε τη δυσπιστία της αφορά μικρό τμήμα του συνολικού όγκου των πωλήσεων της προσφεύγουσας προς την Tomex είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.
- 80 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά τη νομολογία, καμία διάταξη των βασικών κανονισμών αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως δεν επιβάλλει, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, οι πληροφορίες στις οποίες η Επιτροπή ή το Συμβούλιο στηρίζονται για να εκτιμήσουν αν ένας επιχειρηματίας παρέβη την εκ μέρους του ανάληψη υποχρεώσεως πρέπει να αφορούν ένα ελάχιστο ποσοστό των πωλήσεών του. Αντιθέτως, κάθε παραβίαση της αναλήψεως υποχρεώσεως αρκεί για να επιτρέψει στην Επιτροπή να αποσύρει την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως και να την αντικαταστήσει με δασμό αντιντάμπινγκ (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση *Miwon* κατά Συμβουλίου, σκέψη 52).
- 81 Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός αυτός είναι ουσία αβάσιμος. Αφενός, με το δικόγραφο της προσφυγής η προσφεύγουσα ομολογεί ότι «το προερχόμενο από την Ex-com τμήμα των προμηθειών ποίκιλλε, αναλόγως των συνθηκών της αγοράς, από 45 περίπου μέχρι 75 % του συνόλου των εξαγωγών της Arne Mathisen προς την Tomex» και ότι «η Arne Mathisen απλώς αγόραζε τμήμα του σολομού της από την Ex-com, το δε ποσοστό ποίκιλλε από 40 μέχρι 70 % κατά το διάστημα από τον Ιούλιο του 1997 μέχρι τον Νοέμβριο του 1998». Αφετέρου, όπως προκύπτει από τον ανακεφαλαιωτικό πίνακα που προσκόμισε το Συμβούλιο προς απάντηση στις έγγραφες ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, μεία του οποίου έγινε στη σκέψη 65 ανωτέρω, το 1998, από τους 30 συνολικά προμηθευτές, η Ex-com μόνον προμήθευσε στην προσφεύγουσα το 42 % περίπου της συνολικής ποσότητας σολομού που αγόρασε η Ex-com και που προοριζόταν για εξαγωγή. Η διαπίστωση αυτή, η οποία επιβεβαιώνεται με την αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού 1826/1999, κατά την οποία «οι πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν με τον τρόπο αυτό αντιπροσώπευαν σημαντικό μέρος των συνολικών εξαγωγών της [προσφεύγουσας]», οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Ex-com δεν μπορεί να θεωρηθεί δευτερεύων προμηθευτής της προσφεύγουσας.

- 82 Έκτον, είναι επίσης αβάσιμος ο ισχυρισμός ότι το άρθρο C.3 της αναλήψεως υποχρέωσης δεν επιβάλλει στην προσφεύγουσα καμία ρητή ή σιωπηρή υποχρέωση να εποπτεύει τους εμπορικούς της συνεργάτες ή να ελέγχει αν ο εντός Κοινότητας πελάτης της, η Tomex, όντως κατέβαλλε στη θυγατρική της, Ex-com, το αναγραφόμενο στα τιμολόγια εξαγωγής ποσό, κατόπιν αφαιρέσεως του ποσού που κατέβαλε η Tomex στην προσφεύγουσα.
- 83 Συγκεκριμένα, το καθοριστικό στοιχείο της εκ μέρους της προσφεύγουσας παραβιάσεως της αναλήψεως υποχρέωσης είναι το γεγονός ότι δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση να μεριμνά ώστε να τηρείται πράγματι η ελάχιστη τιμή εξαγωγής, ενώ είχε δεσμευθεί προς τούτο. Εξάλλου, ακόμη και αν το γράμμα της αναλήψεως υποχρέωσης δεν αναφέρει ρητώς μια τέτοια υποχρέωση ελέγχου, από τον συνδυασμό των άρθρων C.3 και D.8 της αναλήψεως υποχρέωσης προκύπτει ότι οι όροι αυτοί επιβάλλουν σε κάθε εξαγωγή θετική υποχρέωση ελέγχου της πραγματικής τιμής του σολομού που εξάγεται προς την Κοινότητα. Διαφορετικά, η δέσμευση που αφορά την ελάχιστη τιμή εξαγωγής δεν θα είχε νόημα.
- 84 Τέλος, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι τιμές μεταπωλήσεως της Tomex στην κοινοτική αγορά ήταν υψηλότερες από την ελάχιστη τιμή εξαγωγής και, επομένως, δεν είναι επιβλαβείς πρέπει επίσης να απορριφθεί διότι δεν ασκεί επιρροή.
- 85 Συναφώς και όπως υπενθυμίζεται με το άρθρο F.14 της αναλήψεως υποχρέωσης, δυνάμει των άρθρων 8, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και 13, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιεπιδοτήσεως, σε περίπτωση παραβιάσεως ή αθετήσεως της αναλήψεως υποχρέωσης, «επιβάλλεται οριστικός δασμός [...] με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης», υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή περατώθηκε με τη διατύπωση τελικού συμπεράσματος για το ντάμπινγκ, τις επιδοτήσεις και τη ζημία και ότι παρασχέθηκε στον οικείο εξαγωγέα η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς.

86 Συνεπώς, η παραβίαση ή η αθέτηση αναλήψεως υποχρεώσεως αρκεί για την επιβολή οριστικών δασμών, χωρίς να είναι ανάγκη να αποδειχθούν εκ νέου το ντάμπινγκ και η ζημία που είχαν ήδη καθοριστεί στο πλαίσιο της έρευνας που οδήγησε στην ανάληψη υποχρεώσεως, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι προαναφερθείσες διατάξεις των βασικών κανονισμών αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως. Η προσφεύγουσα ουδόλως αμφισβητεί ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται εν προκειμένω. Εξάλλου, ένας εξαγωγέας που έχει αναλάβει υποχρέωση ως προς τις τιμές την οποία αποδέχθηκε η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να αποφύγει την επιβολή οριστικών δασμών, τηρώντας επιμελώς την κατά τον τρόπο αυτόν αναληφθείσα υποχρέωση και αποφεύγοντας κάθε παραβίαση ή αθέτηση της υποχρεώσεως αυτής, ούτως ώστε να μην επέλθει ρήξη στη σχέση εμπιστοσύνης που έχει δημιουργηθεί με τα κοινοτικά όργανα και στην οποία βασίζεται η αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως.

87 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εκ μέρους της Tomex μεταπώληση σολομού στην κοινοτική αγορά σε τιμή ίση ή υψηλότερη της ελάχιστης τιμής εξαγωγής, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 27 του κανονισμού 1826/1999, «δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το κατά πόσον τήρησε η Arne Mathisen A/S την ανάληψη υποχρεώσεως ή όχι». Εξάλλου, όπως διευκρινίζεται στη σκέψη 28 του ίδιου κανονισμού, «για να μπορέσει να καθοριστεί αν οι εν λόγω τιμές μεταπώλησης δεν είχαν [...] αρνητικές επιπτώσεις, θα ήταν απαραίτητο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της έρευνας στα συνδεόμενα μέρη του εν λόγω εισαγωγέα στη Νορβηγία και στην Κοινότητα». Ούτε ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ ούτε ο βασικός κανονισμός αντεπιδοτήσεως απαιτούν τέτοιου είδους συμπέρασμα είτε προκειμένου να αποδειχθεί η παραβίαση μιας αναλήψεως υποχρεώσεως είτε προκειμένου να καταγγεληθεί η αποδοχή της.

88 Τέλος, η επίδικη τριγωνική εμπορική πρακτική, κατά το μέτρο που, λόγω της ελλείψεως διαφάνειάς της, θα μπορούσε να παράσχει στην Tomex τη δυνατότητα να εισάγει στην κοινοτική αγορά σολομό εξαγόμενο από την προσφεύγουσα σε τιμή χαμηλότερη της ελάχιστης, θα μπορούσε να απονείμει στην Tomex, κατά τη μεταπώληση του προϊόντος αυτού εντός της Κοινότητας σε τιμή υψηλότερη της ελάχιστης τιμής εξαγωγής, ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της. Συγκεκριμένα, η Tomex θα μπορούσε να πραγματοποιήσει μεγαλύτερο περιθώριο

κέρδους απ' ό,τι οι ανταγωνιστές της στην κοινοτική αγορά, οι οποίοι προμηθεύονταν σολομό σε πραγματική τιμή τουλάχιστον ίση προς την ελάχιστη τιμή εξαγωγής.

89 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους, αντλούμενου από τη μη παράβαση από την προσφεύγουσα της υποχρεώσεώς της συνεργασίας στο πλαίσιο της εποπτείας της αναλήψεως υποχρεώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

90 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ενεργούσε πάντοτε καλόπιστα και ότι ουδέποτε θέλησε να εξαπατήσει την Επιτροπή. Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν είχε κανένα λόγο να σκεφθεί ότι η Επιτροπή θα υπέπιπτε σε σφάλμα βάσει των εκθέσεων της Ex-com. Έτσι, η προσφεύγουσα δεν παρέβη την υποχρεώσή της συνεργασίας ούτε αθέτησε την ανάληψη υποχρεώσεως εξαπατώντας εσκεμμένα την Επιτροπή με τις ανακριβείς της εκθέσεις.

91 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα προέβη επανειλημμένως σε παραπλανητικές δηλώσεις, κατά παράβαση του άρθρου D.8, δεύτερη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 92 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τα άρθρα 8, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και 13, παράγραφος 7, του κανονισμού αντεπιδοτήσεως, η Επιτροπή υποχρεούται να ζητεί από κάθε χώρα ή κάθε εξαγωγή, από τον οποίον έχει γίνει δεκτή ανάληψη υποχρεώσεως, να υποβάλλει ανά τακτά χρονικά διαστήματα στοιχεία σχετικά με την τήρηση της αναληφθείσας υποχρεώσεως και να επιτρέπει την εξακρίβωση των συναφών στοιχείων. Τυχόν μη συμμόρφωση προς τις ανωτέρω υποχρεώσεις εκλαμβάνεται ως παραβίαση της αναλήψεως υποχρεώσεως.
- 93 Κατά τη νομολογία, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το γεγονός και μόνον ότι ένα μέρος του οποίου η ανάληψη υποχρεώσεως έγινε αποδεκτή δεν παρέχει περιοδικά τις πληροφορίες που είναι χρήσιμες προς επαλήθευση των σχετικών στοιχείων θεωρείται ως παραβίαση της αναλήψεως υποχρεώσεως (προπαρατεθείσα απόφαση Μίνοη κατά Συμβουλίου, σκέψη 52).
- 94 Σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες διατάξεις των βασικών κανονισμών αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως, τα άρθρα D.8, δεύτερη περίπτωση, E.10, E.11, και G.17 της αναλήψεως υποχρεώσεως προβλέπουν ότι κάθε εξαγωγέας δεσμεύεται, αφενός, να μην αθετήσει την ανάληψη υποχρεώσεως με παραπλανητικές δηλώσεις ή εκθέσεις όσον αφορά τη φύση, τον τύπο ή την καταγωγή των πωλουμένων προϊόντων ή όσον αφορά την ταυτότητα του εξαγωγέα και, αφετέρου, να συνεργάζεται με την Επιτροπή παρέχοντάς της κάθε στοιχείο που αυτή κρίνει αναγκαίο για να βεβαιωθεί για την τήρηση της αναλήψεως υποχρεώσεως.
- 95 Εξάλλου, κατά το άρθρο F.14, πρώτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως, η μη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της εποπτείας της αναλήψεως υποχρεώσεως θα ερμηνεύεται ως παραβίαση αυτής.

96 Όσον αφορά την εκ μέρους της προσφεύγουσας τήρηση εν προκειμένω της υποχρεώσεώς της να συνεργάζεται με την Επιτροπή, διαπιστώνεται κατ' αρχάς ότι, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού 929/1999 και στις αιτιολογικές σκέψεις 20 και 25 του κανονισμού 1826/1999, οι τριμηνιαίες εκθέσεις πωλήσεων της προσφεύγουσας εντός της Κοινότητας που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή θεωρήθηκαν αναξιόπιστες, διότι ενέφαιναν απλώς τα ποσά που είχαν δηλωθεί στα τιμολόγια και όχι, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αναλήψεως υποχρεώσεως, την πραγματική αξία των χρηματοοικονομικών πράξεων.

97 Απαντώντας σε έγγραφη ερώτηση του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο προσκόμισε αντίγραφο της εκθέσεως πωλήσεων την οποία κατάρτισε η προσφεύγουσα για το τέταρτο τρίμηνο του 1998 και την οποία διαβίβασε στην Επιτροπή. Με την απάντησή του το Συμβούλιο διευκρίνισε επίσης, χωρίς η προσφεύγουσα να αντιλέξει, ότι οι εκθέσεις πωλήσεων της προσφεύγουσας που καλύπτουν άλλα διαστήματα είναι παρεμφερείς και μπορούν, ενδεχομένως, να τεθούν στη διάθεση του Πρωτοδικείου. Από το εν λόγω έγγραφο προκύπτει ότι οι εκθέσεις πωλήσεων που διαβίβασε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή αντανακλούν απλώς τα ποσά που αναγράφονται στα τιμολόγια εξαγωγής που εξέδωσε η προσφεύγουσα στο όνομα της Tomex. Δεν προκύπτει από τα τιμολόγια αυτά ποιες είναι οι χρηματοοικονομικές συναλλαγές που υποκρύπτονται, δηλαδή τα ποσά που όντως κατέβαλε η Tomex στην προσφεύγουσα για συγκεκριμένο τιμολόγιο. Αντιθέτως, οι εν λόγω εκθέσεις δημιουργούν την εντύπωση ότι τα τιμολόγια εξαγωγής που εκδίδονταν στο όνομα της Tomex (στήλες 5 και 6 της προσκομισθείσας εκθέσεως) εξοφλούνταν στο σύνολό τους (στήλες 9, 101 και 102 της ίδιας εκθέσεως) από την εταιρία αυτή. Ουδόλως γινόταν μνεία του ότι η προσφεύγουσα εισέπραττε από την Tomex αποκλειστικά τα ποσά που αντιστοιχούσαν στη διαφορά μεταξύ της τιμής που αναγραφόταν επί των τιμολογίων αγοράς σολομού και της αναγραφομένης στα τιμολόγια εξαγωγής.

98 Επιπλέον, δεν διευκρινιζόταν ότι το ποσό που κατέβαλλε η Tomex στην προσφεύγουσα εξοφλούνταν μέσω ενός μηχανισμού συμψηφισμού μεταξύ της προσφεύγουσας, της Ex-com και της Tomex, ούτε δηλωνόταν ότι, κατά τον συμψηφισμό αυτόν, η πραγματική τιμή εξαγωγής ήταν τουλάχιστον ίση προς την ελάχιστη τιμή.

99 Στη συνέχεια, υπογραμμίζεται ότι η προσφεύγουσα ωσαύτως δεν επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στην αληθινή φύση της διαδικασίας εξοφλήσεως διά συμ-

ψηφισμού, ούτε στο γεγονός ότι είχε πληροφορηθεί τη σχέση μεταξύ της Tomex και της Ex-com εξαρχής, δηλαδή από της εφαρμογής της επίδικης τριγωνικής εμπορικής πρακτικής.

- 100 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν εξήγησε ούτε αιτιολόγησε, με τις εκθέσεις της, γιατί προμηθευόταν σολομό από την Ex-com σε μέση τιμή υψηλότερη κατά 11,8 % από την τιμή στην οποία πωλούσαν όλοι οι άλλοι προμηθευτές της.
- 101 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί πράγματι όλους τους προεκτεθέντες ισχυρισμούς, αλλά περιορίζεται στην επίκληση της καλής της πίστωσης και του γεγονότος ότι δεν είχε κανένα λόγο να σκεφθεί ότι η Επιτροπή θα υπέπιπτε σε σφάλμα βάσει των εκθέσεων που της διαβίβαστηκαν.
- 102 Βάσει των στοιχείων αυτών, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε την υποχρέωσή της να συνεργάζεται με την Επιτροπή στο πλαίσιο της εποπτείας της αναλήψεως υποχρεώσεως, η οποία απορρέει από τα άρθρα D.8, δεύτερη περίπτωση, E.10 και E.11 αυτής, δεδομένου ότι οι τριμηνιαίες εκθέσεις πωλήσεων της προσφεύγουσας εντός της Κοινότητας και τα υποβληθέντα στην Επιτροπή στοιχεία για περισσότερα από πέντε διαδοχικά τρίμηνα αναφοράς (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 25 και 28 του κανονισμού 1826/1999) ήταν αναξιόπιστα όσον αφορά τη φύση και την πραγματική τιμή των πωλήσεων αυτών, αφενός, και όσον αφορά την αληθή ταυτότητα του εξαγωγέα και την πραγματική ικανότητα της προσφεύγουσας να τηρήσει την ανάληψη υποχρεώσεως, αφετέρου. Όπως έχει ήδη επισημανθεί, η μη τήρηση της υποχρεώσεως αυτής αρκεί, από μόνη της, για να θεμελιωθεί παραβίαση της αναλήψεως υποχρεώσεως της προσφεύγουσας.
- 103 Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 104 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 105 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι προδήλως ακατάλληλος για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει, ο οποίος προφανώς συνίσταται στην προστασία της κοινοτικής αγοράς σολομού, και ότι ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα εγκατέλειψε τη βαλλόμενη εμπορική πρακτική αμέσως μόλις η Επιτροπή τροποποίησε την ανάληψη υποχρεώσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν είναι αναγκαίος για την εξασφάλιση της διοικητικής αποτελεσματικότητας του συστήματος εποπτείας της Επιτροπής εν προκειμένω και συνεπάγεται τον μόνιμο αποκλεισμό της προσφεύγουσας από σημαντικό μέρος των εμπορικών της δραστηριοτήτων, δηλαδή από την εξαγωγή σολομού προς την Κοινότητα. Ο αποκλεισμός αυτός, αν και ανεπίσημος, μπορεί να εξομοιωθεί προς «κύρωση» ή προς «χρηματική ποινή», επιβαλλόμενη στην προσφεύγουσα λόγω της φερομένης εκ μέρους της παραβάσεως της αναλήψεως υποχρεώσεως και αντιβαίνουσα προς την αρχή της αναλογικότητας (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 1979, 122/78, *Buitoni*, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 341, σκέψη 20).
- 106 Εξάλλου, ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιέχει δυσανάλογη κύρωση, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκε ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε την ελάχιστη τιμή εξαγωγής, πράγμα το οποίο αποτελούσε την κύρια υποχρέωσή της εν προκειμένω [απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1985, 181/84, *Man (Sugar)*, Συλλογή 1985, σ. 2889, σκέψη 20].
- 107 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στον τομέα της προστασίας από τις πρακτικές ντάμπινγκ (προπαρατεθείσα απόφαση *NMB France* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 69 έως 71). Εντούτοις, η εξουσία αυτή δεν συνεπάγεται ότι τα μέτρα αντιντάμπινγκ εκφεύγουν του δικαστικού ελέγχου, έστω και περιορισμένου, τον οποίο ασκεί ο κοινοτικός δικαστής και της τηρήσεως των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου όπως είναι η αρχή της αναλογικότητας. Η αρχή αυτή, αντιθέτως προς όσα προφανώς υποστηρίζει

το Συμβούλιο, δεν έχει εφαρμογή μόνον όσον αφορά το ζήτημα αν το ύψος των επιβληθέντων δασμών είναι προσήκον, λαμβανομένης υπόψη της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 7, παράγραφος 2, και 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, αλλά και όσον αφορά το ζήτημα αν τα κοινοτικά όργανα δικαιούνται να επιβάλουν δασμούς αντιντάμπινγκ.

108 Εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας και του στενότερου περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει το Συμβούλιο σε σχέση με την Επιτροπή στον τομέα αυτόν, η έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Προς τούτο, η μόνη κύρωση που είναι ανάλογη προς την προβαλλόμενη από την Επιτροπή παραβίαση της αναλήψεως υποχρεώσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας είναι ο αποκλεισμός από την κοινοτική αγορά σολομού τον οποίο υπέστη η προσφεύγουσα κατά το διάστημα των τεσσάρων μηνών (από τις 4 Μαΐου μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου 1999), κατά το οποίο της επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ και προσωρινοί αντισταθμιστικοί δασμοί.

109 Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως εν προκειμένω για τους ακόλουθους λόγους. Πρώτον, ο συνολικός όγκος των εξαγωγών της προσφεύγουσας κατά τα έτη 1997 και 1998 ήταν χαμηλότερος, αντιστοίχως, του 1 % και του 2,5 % των συνδυασμένων εξαγωγών στο πλαίσιο της Συμφωνίας για τον σολομό. Κατά συνέπεια, ο μόνιμος αποκλεισμός της προσφεύγουσας από την κοινοτική αγορά σολομού δεν μπορεί να είναι αναγκαίος για την προστασία της αγοράς αυτής. Δεύτερον, το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα αγόραζε μέρος μόνον του σολομού της από την Ex-com κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, το οποίο ποίκιλλε μεταξύ ποσοστού 40 και 70 % των εξαγωγών της, και το ότι έπαυσε την επίδικη τριγωνική εμπορική πρακτική μετά την τροποποίηση της αναλήψεως υποχρεώσεως που άρχισε να ισχύει την 1η Δεκεμβρίου 1998. Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των αμελητέων ποσοτήτων σολομού για τις οποίες πρόκειται, η κοινοτική αγορά σολομού δεν υπέστη ζημία λόγω των εμπορικών πρακτικών της προσφεύγουσας. Κάθε διαφορετικός ισχυρισμός θα σήμαινε ότι τα κοινοτικά όργανα επιβάλλουν «μηδενική ανεκτικότητα» ή ότι, στην πραγματικότητα, εφαρμόζουν «ανελέητη πολιτική» θύμα της οποίας είναι η προσφεύγουσα. Τέλος, το Συμβούλιο δεν έλαβε

υπόψη του την αμφισημία του κειμένου της αναλήψεως δεσμεύσεως όσον αφορά τις τριγωνικές εμπορικές συμφωνίες, το οποίο δεν ήταν ούτε ρητό ούτε σαφές, πράγμα το οποίο ώθησε την Επιτροπή να το τροποποιήσει. Επομένως, δεν είναι εύλογο να ζητεί ένα κοινοτικό όργανο από έναν ιδιώτη να αναλάβει ολόκληρο τον κίνδυνο που προκαλεί η αμφισημία του νόμου.

- 110 Το Συμβούλιο παρατηρεί, πρώτον, ότι στο νομικό πλαίσιο που καθιέρωσαν ο βασικός κανονισμός αντιντάμπινγκ και ο βασικός κανονισμός αντιπιδιοτήσεως, η απόφαση επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών θεωρείται, εν γένει, ως κατάλληλο μέτρο εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Έτσι, η καθαυτή επιβολή τέτοιων οριστικών δασμών δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση με βάση την αρχή της αναλογικότητας.
- 111 Δεύτερον, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας του εκτιμήσεως εν προκειμένω.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 112 Υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, την οποία καθιερώνει το άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, η νομιμότητα μιας κοινοτικής ρυθμίσεως εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι τα μέσα που εφαρμόζει είναι κατάλληλα για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται νομίμως από την εν λόγω ρύθμιση και δεν υπερβαίνουν αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξή του, εξυπακουομένου ότι, όταν υφίσταται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να χρησιμοποιείται, κατ' αρχήν, το λιγότερο επαχθές (προσπαρατεθείσα απόφαση NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 69, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, T-87/98, International Potash Company κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-3179, σκέψη 39).

- 113 Πάντως, όταν πρόκειται για έναν τομέα όπως η κοινή γεωργική πολιτική, στον οποίο ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως η οποία αντιστοιχεί προς τις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτει η Συνθήκη, μόνον ο «προδήλως ακατάλληλος» χαρακτήρας ενός μέτρου που λαμβάνεται, σε σχέση με τον στόχο με την επίτευξη του οποίου είναι επιφορτισμένο το αρμόδιο όργανο, μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα του μέτρου αυτού (προπαρατεθείσα απόφαση NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 70 και 71).
- 114 Αυτή η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει εν προκειμένω ο κοινοτικός νομοθέτης αντιστοιχεί στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται κατά πάγια νομολογία στα κοινοτικά όργανα όταν προβαίνουν, κατ' εφαρμογήν των βασικών κανονισμών, σε συγκεκριμένες ενέργειες για τη λήψη προστατευτικών μέτρων αντιντάμπινγκ (βλ., επί παραδείγματι, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1983, 191/82, FEDIOL κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2913, σκέψη 30, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1995, T-163/94 και T-165/94, NTN Corporation και Koyo Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-1381, σκέψεις 70 και 113, και NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 72).
- 115 Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του δικαστή πρέπει να περιορίζεται, στον τομέα της προστασίας από τα μέτρα ντάμπινγκ, στο ζήτημα αν τα μέτρα που θέσπισε ο κοινοτικός νομοθέτης είναι προδήλως ακατάλληλα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό (προπαρατεθείσα απόφαση NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 73).
- 116 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι η επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και οριστικών αντισταθμιστικών δασμών με τον προσβαλλόμενο κανονισμό αποτελεί, καθ' εαυτήν, μέτρο προδήλως ακατάλληλο, το οποίο συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου του μικρού όγκου των εξαγωγών της σε σχέση με τον όγκο των εξαγωγών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της Συμφωνίας για τον σολομό κατά τα έτη 1997 και 1998 και δεδομένου ότι η βαλλόμενη εμπορική πρακτική εγκαταλείφθηκε μετά την τροποποίηση της αναλήψεως υποχρεώσεως τον Νοέμβριο του 1998, η μόνη ανάλογη κύρωση εν προκειμένω θα ήταν η επιβολή προσωρινών δασμών αντι-

ντάμπινγκ και προσωρινών αντισταθμιστικών δασμών στην προσφεύγουσα για το διάστημα των τεσσάρων μηνών από τις 4 Μαΐου 1999 (ημερομηνία δημοσίευσης του κανονισμού 929/1999) μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου 1999 (ημερομηνία δημοσίευσης του προσβαλλομένου κανονισμού).

- 117 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 118 Πρώτον, από τα άρθρα 8, παράγραφοι 7 και 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ και 13, παράγραφοι 7 και 9, του βασικού κανονισμού αντεπιδοτήσεως προκύπτει ότι κάθε παραβίαση μιας αναλήψεως υποχρεώσεως ή της υποχρεώσεως συνεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής και της εποπτείας της εν λόγω αναλήψεως υποχρεώσεως αρκεί για να επιτρέψει στην Επιτροπή να ανακαλέσει την εκ μέρους της αποδοχή της αναλήψεως υποχρεώσεως και να την αντικαταστήσει με οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ και οριστικό αντισταθμιστικό δασμό, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρεώσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή περατώθηκε με τη διατύπωση τελικού συμπεράσματος για το ντάμπινγκ, τις επιδοτήσεις και τη ζημία και ότι παρασχέθηκε στον οικείο εξαγωγέα η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις συναφώς. Όπως όμως επισημάνθηκε ήδη (σκέψη 86 ανωτέρω), η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται εν προκειμένω. Κατά συνέπεια, η έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί, καθ' εαυτήν, ως μη προσήκουσα ή προδήλως ακατάλληλη.
- 119 Δεύτερον, σύμφωνα με το σύστημα που καθιέρωσαν οι βασικοί κανονισμοί αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεως (βλ., αντιστοίχως, τα άρθρα 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 384/96 και 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 2026/97), η οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών που θεσπίζει η Επιτροπή πραγματοποιείται με την έκδοση αποφάσεως του Συμβουλίου.

- 120 Εξάλλου, μόνον εξαιρετικώς μπορεί το Συμβούλιο να μην εισπράξει οριστικούς δασμούς σε περίπτωση παραβίασεως μιας αναλήψεως υποχρεώσεως, οσάκις, επί παραδείγματι, κρίνει, στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει, ότι το κοινοτικό συμφέρον δεν απαιτεί τέτοια ενέργεια, σύμφωνα με τα άρθρα 9, παράγραφος 4, και 21 του κανονισμού 384/96 και με τα άρθρα 15, παράγραφος 1, και 31 του κανονισμού 2026/97. Εν προκειμένω, το Συμβούλιο δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής του ευχέρειας επιβάλλοντας οριστικούς δασμούς στην προσφεύγουσα, δεδομένου ότι πληρούνταν οι προς τούτο προβλεπόμενες προϋποθέσεις.
- 121 Τρίτον, μολονότι η αρχή της αναλογικότητας έχει εφαρμογή επί του ζητήματος αν το ύψος των επιβαλλομένων δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών είναι κατάλληλο από πλευράς της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία (απόφαση της 1ης Απριλίου 1993, C-136/91, Findling Wälzlager, Συλλογή 1993, σ. I-1793, σκέψη 13), δεν έχει αντιθέτως εφαρμογή επί του ζητήματος της καθ'αυτό επιβολής των εν λόγω δασμών.
- 122 Επομένως, η νομιμότητα της επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικών δασμών στην προσφεύγουσα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν μπορεί να τεθεί καθ' εαυτήν υπό αμφισβήτηση από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας.
- 123 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται από τον ισχυρισμό ότι ο όγκος των εξαγωγών της προσφεύγουσας κατά τα έτη 1997 και 1998 ήταν «αμελητέος» σε σχέση με τον συνολικό όγκο των εξαγωγών σολομού προς την Κοινότητα στο πλαίσιο της Συμφωνίας για τον σολομό κατά το ίδιο διάστημα. Πράγματι, κατά τη νομολογία, η ύπαρξη ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία από εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ εκτιμάται σφαιρικώς, χωρίς να απαιτείται, πράγμα που είναι εξάλλου αδύνατο, να εξατομικεύεται το μερίδιο της ζημίας αυτής που πρέπει να καταλογιστεί σε καθεμιά από τις υπεύθυνες εταιρίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 46, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Οκτωβρίου 1999, T-171/97, Swedish Match Philippines κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3241, σκέψεις 65 και 66).

- 124 Εξάλλου, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, ο κατάλληλος ή εύλογος χαρακτήρας του προσβαλλομένου κανονισμού δεν θίγεται από το ότι η προσφεύγουσα έπαυσε τη βαλλόμενη εμπορική πρακτική μόλις τροποποιήθηκε το άρθρο D.8, τρίτη περίπτωση, της αναλήψεως υποχρεώσεως. Αφενός, κατά τον χρόνο εκείνο, η προσφεύγουσα είχε ήδη παραβιάσει την ανάληψη υποχρεώσεως επί περισσότερα από πέντε διαδοχικά τρίμηνα (βλ. αιτιολογική σκέψη 28 του κανονισμού 1826/1999 και σκέψη 102 κατωτέρω). Αφετέρου, η εκ μέρους της προσφεύγουσας παραβίαση της αναλήψεως υποχρεώσεώς της είχε ως αποτέλεσμα να επέλθει ρήξη στη σχέση εμπιστοσύνης στην οποία βασιίζεται η εκ μέρους της Επιτροπής αποδοχή αναλήψεων δεσμεύσεως και δικαιολόγησε την επιβολή οριστικών δασμών.
- 125 Εξάλλου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της από σημαντικό μέρος των εμπορικών της δραστηριοτήτων και συνεπώς της επέβαλε δυσανάλογη «κύρωση», από πλευράς της προπαρατεθείσας αποφάσεως *Buitoni*, δεν ασκεί επιρροή και πρέπει να απορριφθεί. Όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο, ο βασικός κανονισμός *αντιντάμπινγκ* δεν επιβάλλει άλλη υποχρέωση πλην της αποφυγής του ντάμπινγκ ούτε άλλη «κύρωση» πλην της επιβολής δασμών *αντιντάμπινγκ*. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση *Buitoni*, δεν υπάρχει λόγος, εν προκειμένω, να γίνει εκτίμηση σε σχέση με άλλες υποχρεώσεις και κυρώσεις στο πλαίσιο του ελέγχου της τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας.
- 126 Τέλος, δεν ασκεί επιρροή το επιχείρημα που αντλείται από την προπαρατεθείσα απόφαση *Man (Sugar)* (σκέψη 20), κατά την οποία, «όταν η κοινοτική ρύθμιση διακρίνει μεταξύ κύριας υποχρεώσεως [...] και δευτερεύουσας υποχρεώσεως [...], δεν επιτρέπεται σε περίπτωση μη τηρήσεως της δευτερεύουσας υποχρεώσεως να επιβάλλονται κυρώσεις το ίδιο αυστηρές όπως και για τη μη τήρηση της κύριας υποχρεώσεως, ειδήλλως παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας». Αφενός, καμία τέτοιας φύσεως διάκριση δεν απορρέει από την ανάληψη δεσμεύσεως της προσφεύγουσας. Αφετέρου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τούτο συμβαίνει, η προσφεύγουσα δεν τήρησε εν προκειμένω την «κύρια» υποχρεώσή της, η οποία συνίσταται στο να μην είναι η πραγματική τιμή εξαγωγής χαμηλότερη από την ελάχιστη τιμή. Τέλος, όπως ήδη επισημάνθηκε, κάθε παραβίαση μιας αναλήψεως υποχρεώσεως από επιχειρηματία, περιλαμβανομένης της παραβάσεως της υποχρεώσεώς του να συνεργάζεται με την Επιτροπή στο πλαίσιο της εποπτείας της αναλήψεως υποχρεώσεως, αρκεί για να επιτρέψει στην Επιτροπή να ανακαλέσει την αποδοχή της και να επιβάλει δασμό *αντιντάμπινγκ*.

- 127 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 128 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το αίτημα ακυρώσεως του προσβαλλομένου κανονισμού είναι αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 129 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη ζημία λόγω του προσβαλλομένου κανονισμού και ζητεί την αποκατάστασή της. Η κύρια ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα συνίσταται στην απώλεια εμπορικών ευκαιριών και σε έμμεσες ζημίες τις οποίες υπέστη λόγω του αποκλεισμού της από το εξαγωγικό εμπόριο σολομού προς την Κοινότητα στο πλαίσιο της Συμφωνίας για τον σολομό.
- 130 Λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της ζημίας αυτής, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί η έκτασή της, αλλά μπορεί να ληφθεί ως βάση για την εκτίμηση αυτή η παρούσα εμπειρία του τομέα. Η προσφεύγουσα δηλώνει ότι είναι έτοιμη να προτείνει ένα συγκεκριμένο ποσό αποζημιώσεως και να το δικαιολογήσει αργότερα αν το ζητήσει το καθού. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα είναι έτοιμη να διαπραγματευθεί με το καθού προκειμένου να καθορισθεί η έκταση της οικονομικής ζημίας την οποία υπέστη, αφού εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου.

- 131 Τέλος, η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στα μέσα καθαρά τριμηνιαία έσοδά της (900 000 NOK) κατά το διάστημα από 1ης Ιουλίου 1997 μέχρι 4 Μαΐου 1999, κατά το οποίο ασκούσε εμπορία στο πλαίσιο της Συμφωνίας για τον σολομό, φρονεί ότι το ποσό της αποζημιώσεως που πρέπει να της καταβληθεί πρέπει να αυξηθεί κατά το ποσό των 1 200 000 NOK. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στα έσοδά της για το διάστημα από 4 Μαΐου 1999 μέχρι 3 Σεπτεμβρίου 1999, κατά το οποίο επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ.
- 132 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το παραδεκτό του αιτήματος αποζημιώσεως με την αιτιολογία ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν είναι σύμφωνο προς το άρθρο 19 του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου και προς το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 133 Επικουρικώς, το Συμβούλιο φρονεί ότι το αίτημα αποζημιώσεως είναι και αβάσιμο.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 134 Σύμφωνα με πάγια νομολογία, τα αιτήματα περί αποκαταστάσεως ζημίας πρέπει να απορρίπτονται στον βαθμό που εμφανίζουν στενό δεσμό με τα αιτήματα περί ακυρώσεως, τα οποία έχουν επίσης απορριφθεί (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Ιανουαρίου 1999, T-185/96, T-189/96 και T-190/96, Riviera auto service κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-93, σκέψη 90, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, T-189/95, T-39/96 και T-123/96, SGA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3587,

σκέψη 72, και της 13ης Δεκεμβρίου 1999, Τ-9/96 και Τ-211/96, *Européenne automobile κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3639, σκέψη 61*).

- 135 Εν προκειμένω, υπάρχει στενός δεσμός μεταξύ της αγωγής αποζημιώσεως και της προσφυγής ακυρώσεως. Κατά συνέπεια, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί κατά το μέτρο που από την εξέταση των λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως δεν προέκυψε καμία παρανομία στην οποία να υπέπεσε το Συμβούλιο και, επομένως, κανένα σφάλμα ικανό να στοιχειοθετήσει την ευθύνη του.
- 136 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα αποζημιώσεως, χωρίς να απαιτείται η εξέταση του ζητήματος αν οι ισχυρισμοί που ανέπτυξε η προσφεύγουσα ως προς τη φύση και την έκταση της ζημίας και ως προς την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της προσαπτομένης συμπεριφοράς του Συμβουλίου και της ως άνω ζημίας είναι επαρκείς ενόψει των απαιτήσεων του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις SGA κατά Επιτροπής, σκέψη 73, και *Européenne automobile κατά Επιτροπής, σκέψη 62*).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 137 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το Συμβούλιο ζήτησε να καταδικαστεί αυτή στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να υποχρεωθεί η προσφεύγουσα να φέρει τα έξοδά της και τα έξοδα του Συμβουλίου. Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, παρεμβαίνουσα, θα φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.**
- 2) Η προσφεύγουσα-ενάγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου.**
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Βηλαράς

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Ιουλίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Βηλαράς